

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 січня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕНКАДУ

(11 — 20 січня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
11	Вівторок	Т О С К А	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
12	Середа	Л І Л Е Я	ВОВКИ І ВІВЦІ	АННА КАРЕНИНА	С І Л Ь А
13	Четвер	ФРА - ДІАВОЛО	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА	БАЯДЕРКА
14	П'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН
15	Субота	А І Д А	ТЕВ'Є - МОЛОЧНИК	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
16	Неділя	{ ФРА-ДІАВОЛО (р) Д А Н К О (в)	{ КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (р) ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИРІ (в)	{ АННА КАРЕНИНА (у) О ДРУЗЬЯХ- ТОВАРИЩАХ (а) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (вечер) СПЕКТАКЛЯ НІТ	АРШИН МАЛ АЛАН (ранок і вечір)
17	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	ВИСТАВИ НЕМА
18	Вівторок	НАТАЛКА- ПОЛТАВКА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
19	Середа	Т Р А В І А Т А	МАКАР ДІБРОВА	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	ПРИНЦЕСА ШИРКУ
20	Четвер	ПІКОВА ДАМА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	АННА КАРЕНИНА	АРШИН МАЛ АЛАН

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 2 (39)

11—20 січня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

11 січня

Дж. Пуччіні

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою
В. Сарду.

Переклад Арбатова.

Диригент—І. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постава режисера О. Геращенко.

Художник—М. Калашніков.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Головний концертмейстер—Н. Миронович.

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що впала під навалюю інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаной

втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храму, щоб заховати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревності в серці Флорії, щоб, скориставшись з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімната Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче чекає звістки від шпигів. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату і катують ще лютіше. Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благает Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценіровка страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє

щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться тільки інсценівка розстрілу, після чого вони будуть на волі.

Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами: «Маріо, я з тобою!»—вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка—В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Маріо Каварадоссі, художник—З. Канзбург, В. Совалов. Барон Скарпіо, начальник поліції—І. Бронзов, нар. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки—Г. Коваль, Н. Григор'єв. Різничий—Д. Діссар, Б. Малков. Сполетто, агент поліції—П. Калюжний, В. Нікітін. Скіарроне, жандарм—І. Вільчур. Тюремник—І. Вільчур. Пастушок—Є. Носенко.

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—А. Базилевич і С. Романівська.

12 січня

К. Данькевич

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Диригент П. Баленко.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. Березової.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Роз-

гніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відпразити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час бенкету князь показує підпалним гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Париса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицаннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. Виноградова. Степан—О. Додін, П. Плавник. Батько Степана—О. Горохов, І. Дергаус. Мати Лілеї—Е. Пориваєва. Дядько Степана—А. Саркісянс. Князь—А. Іванов, О. Нікітін. Танцмейстер—П. Строганов. Маріула—Г. Маслова. Молодий циган—Г. Водовозов, О. Галкін. С. Люлін. Стара циганка—Е. Пориваєва. Шевчик—А. Кисенко. Подруги Лілеї—К. Алексеева, Д. Рожінська. Парубки, друзі Степана—Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дергаус, А. Кисенко, С. Люлін, П. Полканов, І. Трахтенберг. Парис—Д. Додін, М. Ізотов. Венера—Н. Акмаєва, В. Бакланова. Афінна—Л. Любімова, Д. Рожінська. Гера—Г. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету. Виставу веде А. Петров.

13, 16 (ранок) січня

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто Е. Скріба. Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейман.
Постава режисера С. Однопозова.

Художник — П. Шигімага.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці поставлені О. Галкіним.

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркиза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англіїців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються

у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо же він вишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — З. Канзбург, В. Совалов. Лорд Рокбурн — М. Григор'єв, Д. Козинець. Памелла, його дружина — Т. Барбітова, Е. Носенко. Лоренцо, командир загону драгунів — Б. Бутков, Л. Лев'ятов. Маттео, хазяїн готелю — Г. Коваль, Б. Малков. Церліна, його дочка — Т. Голуб, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Джакомо — М. Державін, Д. Діссар. Беппо — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

14 січня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазеньську мантию і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але ки-

шені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злосчастного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Грен-

гуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обніматися Есмеральдою. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон со-

бора Паризької богоматері — А. Горохов, І. Трахтенберг. Квазімодо, дзвонар собора — О. Люлін, А. Саркіс'янець. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — Є. Порицаєва, В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер; на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер; на арфі — А. Гельрот.

15 січня

Дж. Верді

А І Д А

Опера на 4 дії, 7 картин

Переклад Я. Мамонтова.

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художнє оформлення І. Назарова.

Постава танців засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Асистенти постановника — Г. Давидов, А. Іванов.

Ведуть виставу: С. Петров, А. Базилевич.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — Е. Рекало. Аїда — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс — Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Амонасро — І. Бронзов, нар. артист УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Рамфіс — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, П. Скоробагатько. Цар — М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков. Гонець — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

16 січня

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник — Д. Овчаренко.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радлу. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радлу багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнющами, кидається на Данко з ножом, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників переважаються з дикими танцями орди. Варта приходить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє вагажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1 - а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багаге і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знсилено переслідуванням загарбників. Сюда прокрадається Ларра. На ньому зброя

Засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко в ролі Данко і артистка О. Ширай
в ролі Радди.

(БАЛЕТ „ДАНКО“).

ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гідливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножом кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало яким, мов сонце, вогнем. — Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змिताючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни — сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче негасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавнік. Радда — І. Герман, О. Ширай. Ларра — О. Галкін, Я. Додін. Міліца — Н. Виноградова, Л. Любимова. Батажок орди — О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців — О. Галкін, Я. Додін. Зобар — Н. Ізотов, А. Кисенко. Старійшина — І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Ки-

сенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету. Виставу веде С. Петров.

18 січня

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—Г. Давидов.

Художники: Л. Горевий, І. Портнов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—О. Виноградова, засл. артистка УРСР; Ю. Лозинська, Терпелиха—А. Левницька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, О. Мейер. Петро—Б. Бутков, В. Совалов. Микола — А. Магергут, заслуж. артис УРСР; Г. Коваль, Д. Козинець. Возний — П. Калюжний, О. Нікітін. Виборний — Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин. П. Скоробагатько.

19 січня

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад М. Рильського.

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболь.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—Ю. Лозинська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Альфред Жермон—В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Жорж

Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Флора Бервуа—Є. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка—В. Павленко, Л. Колодуб. Гастон де-Летор'єр—П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков. Маркіз д'Обіньї—І. Вільчур. Доктор Гренвіль—М. Державін, Б. Малков. Йосип, слуга—В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

20 січня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава заслуженого артиста УРСР В. Будневича.

Художник — П. Ершов.

Танці в постанові А. Пірадової.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Режисер—Г. Давидсв.

Головний концертмейстер — Н. Мирончик.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. Канзбург. Граф Томський — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець. Князь Єлецкий—Н. Григор'єв, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Чекалінський — П. Калюжний, А. Нікітін. Сурін — М. Державін, Н. Малков. Чаплицький—В. Хворост, М. Державін. Нарумов—П. Скоробагатько, Б. Малков. Розподілки — В. Хворост. Графиня — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Ліза—В. Гужова, нар. арт. УРСР; К. Морозова, Н. Ісламова. Поліна—Т. Барбітова. Маша—В. Павленко, Л. Колодуб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—В. Павленко. Міловзор—Є. Носенко. Златогор—Д. Козинець. Амур—Света Саркісянс.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11, 13, 16, (ранок) 18, 20 січня

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією А. Гозенлуда

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. Мейтуса.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер—М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; О. Романенко. Фердинанд — син його, майор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свисгунов. Леді Мілфорд—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та Узі-СР; Н. Герасімова. Вурм, особистий секретар президента — І. Костюченко, І. Гавришко. Міллер, музикант — Ф. Радчук, лауреат Сталінської

Лауреат Сталінської премії нар. арт. СРСР
І. Мар'яненко в ролі президента фон-Валь-
тера („Коварство і любов“).

Фото М. Савченка.

премії, нар. арт. УРСР; М. Кононенко, засл.
арт. УРСР. Його дружина — А. Смерека,
засл. арт. УРСР; Г. Бабіївна. Луїза, його
дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР;
М. Коробчанська. Софі, камеристка леді —
В. Власовська, О. Тимофієнко. Камерди-
нер герцога — О. Подорожній, В. Бонда-
ренко. Лакей президента — В. Лобко,
Ф. Хрипко. Лакей леді — А. Троян. Полі-
цаї — Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лав-
ров, Я. Браславський.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору
та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

12 січня

О. Островський.
Переклад Ір. Стешенко.

ВОВКИ І ВІВЦІ

Комедія на 4 дії.

Постава режисера О. Глаголіна.
Художник—І. Назаров.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Меропа Давидівна Мурзавецька—Г. Ба-
біївна. Аполлон Вікторович Мурзавецький—
М. Крушельницький, лауреат Сталінських
премій, нар. арт. СРСР; С. Верхацький. Гла-
фіра Олексіївна—Є. Петрова, нар. арт.
УРСР; М. Коробчанська. Евлампія Мико-
лаївна Купавіна—С. Федорцева, нар. арт.
УРСР; Ю. Фоміна. Анфуса Тихонівна—
С. Лор, Д. Миргород. Михайло Борисович
Линяєв—Є. Бондаренко, лауреат Сталін-
ської премії. Василь Іванович Беркутов—
О. Сердюк, лауреат Сталінських премій,
нар. арт. УРСР та УзРСР. Вукол Наумо-
вич Чугунов—Ф. Радчук, лауреат Сталін-
ської премії, нар. арт. УРСР; В. Мізінен-
ко. Клавдій Горецький—Г. Тітов. Павлик
Савелліч—М. Кірін. Влас—В. Бондаренко.
Стропілін—Я. Браславський. Староста—
А. Шутенко. Маляр—М. Микитенко, В. Лав-
ров. Столяр—М. Яценко. Селяни—Ф. Хрип-
ко, Ф. Онофренко. Лакей—А. Троян. При-
живалки—Б. Табориська, Л. Літвінова.

Веде виставу Р. Хмара.

14, 19 січня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій,
народного артиста СРСР М. М. Крушель-
ницького.

Режисер — засл. арт. УРСР Р. Черкашин.
Художнє оформлення лауреата Сталін-
ської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Миргород. Ольга, їх дочка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; О. Валуева. Артем, їх син — В. Стешенко, В. Коробков. Павло Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — Ю. Тітов. Ганя, його дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братченко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Снегірьов. Трохим Голуб — В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іванчук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Степова — Ю. Фоміна, З. Біляєва. Хмара — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін. Орлов — М. Волошин, М. Савченко. Зінченко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; О. Немзер. Стеша — Я. Косаківна, Т. Давидова.

15 січня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера. Переклад Є. Райцина.

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер

Консультант постанови — нар. арт. СРСР С. Міхелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна. Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хаза — Н. Герасімова. Бейла — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик — І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер. Єват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С. Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко. Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

16 січня

К. Ісаєв та О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер — М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичников, директор Старо-Кримської філармонії — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна — О. Валуева, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — Г. Гончарова. О. Тимофієнко. Мати Люби Попової — І. Стешенко. Г. Бабіївна. Єлизавета Михайлівна Кирпичникова — Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто — О. Свистунов, О. Подорожній. Адміністратор готелю — М. Савченко. Людина з бороною — Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер — М. Микитенко. Командировочні — М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 12, 14, 15, 16 (утро),
20 января

По роману Л. Н. Толстого.

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—З. Зиновьева, С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—И. Любич, засл.

Засл. арт. УССР В. Золотарев в роли
Каренина („Анна Каренина“).

Фото А. Майденберга.

арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Б. Викторин, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Княгиня Мяткая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—Б. Викторин, А. Котляров. Генерал—П. Осокин, засл.

арт. СССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камердинер Вронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль: Я. Антоневич.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

Засл. арт. СССР В. Северов в роли Вронского („Анна Каренина“).

Фото А. Майденберга.

13, 16 января

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод М. Левиной и С. Дольского.
Постановка народного артиста СССР
В. Аристова.

Художник—Б. Чернышов.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Риггс, директор школы—В. Аристов, нар. арт. СССР. Томми, его сын—Л. Молдаванов, В. Цветков. Хэрри, учительница—Т. Семичева. Эндерсон, инженер—М. Таранов. Мэй Ховард, тетя Хэрри—О. Зубова. Феликс, школьник—М. Шматченко. Вейнис, секретарь школы—З. Кудряшева. Мастерс, редактор местной газеты—А. Волин. Аллен, адвокат—Д. Васильчиков, засл. арт. СССР. Беннет, адвокат—В. Шаповалов. Питерс—И. Мальвин. Фитцджеральд—Б. Викторин. Боуэн—А. Кочкарева. Джим—В. Криштоп. Виржи—Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Броун—В. Кривонос. Кэрэн—П. Пружанский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

16 (день) января

Вл. Масс и Мих. Червинский

О ДРУЗЬЯХ-ТОВАРИЩАХ

Комедия в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент Т. Прево.

Художник—Н. Соболев.

Музыкальное оформление А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Казаков, Григорий Иванович, директор МТС, бывший старшина — В. Аристов, нар. арт. УССР; А. Волин. Одинцов, Игорь Николаевич, доцент крупного научно-исследовательского института — Я. Азимов, В. Шаповалов. Софья Львовна, его жена — Е. Оноприенко, З. Кудряшева. Маргарита Алексеевна, его родственница — З. Зиновьева, О. Зубова. Ксения, домработница Одинцовых — А. Кочкарева, М. Лельская. Зернов, Максим Федорович, бывший капитан, слесарь на заводе — В. Цветков. Анна Павловна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Яшин, Владимир Сергеевич, студент Б. Тоценко, М. Таранов. Бакалова, Надежда Петровна, студентка — А. Москаленко Люся, ее подруга по институту — Н. Скоркина. Брагин, Всеволод Ильич, художник-карикатурист — Ф. Кривонос, В. Лизогуб. Плескин, Василий Лукич, директор ресторана — И. Мальвин. Сидорчук, Спиридон Фомич, шеф-повар ресторана — Т. Прево. Весенина, Вера Михайловна, зав. цветочным магазином — К. Гайжевская, Р. Семашко. Горбатенко Галина, жена Плескина — К. Борискина, М. Шматченко. Локотин, служащий в министерстве — Э. Коломийский. Шуров, Семен Семенович, ответственный работник — В. Кропотов. Бухгалтер, сослуживец Шурова П. Пружанский. Работник мяннстества — Н. Белецкая. Дежурный на заводе — В. Карпенко. Клавдия Михайловна — В. Астахова. Рабочий на заводе — С. Лерман. Продавщица в цветочном магазине — Н. Шеремет. Юноша — Я. Эдельман. 1-й официант Г. Столкин. 2-й официант — И. Здановский. 3-й официант — В. Криштоп. 1-я официантка — Н. Скоркин. 2-я официантка — Г. Огнивцева. Старик-румын — Б. Табаровский.

18, 19 января

ПРЕМЬЕРА

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера П. Резникова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафим. Петровна, его мать — К. Туберозова. Карташев, Федор Демьяныч — П. Осокин, заслуженный артист УССР. Полковник — Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — М. Таранов. Янис, рабочий, латыш — Б. Викторин. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод — В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Золотарев, засл. арт. УССР. Шмельд, полковник СС — В. Лизогуб. Фрау Шмельц — Н. Белецкая. Клингель, обер-лейтенант — В. Криштоп. Пал Палыч — Э. Коломийский, В. Шаповалов. Тася — К. Борискина, Э. Кудряшева. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин. Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид — Г. Агнивцева, А. Москаленко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Аштоневич, А. Голембо.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

11, 14, 16 (ранок і вечір)
18, 20 січня

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Мурагова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна.

Концертмейстери — П. Кулісіч, Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — Г. Охрімченко, Л. Уманець.
Сулейман — А. Аркін, І. Білошенко. Гюль-
чохра — К. Великосельська, Р. Уманська,
засл. арт. УзРСР. Джихан — Н. Попова
Л. Романенко. Теллі — З. Мезіненко.
Султанбек — І. Бурменко, Л. Івашутич
нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Веллі —
Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Асья —
Т. Безяева, В. Омельченко.

В танцях беруть участь: В. Балацький,
О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Семенов. Хільченко та
ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова

12 січня

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — Толмачова і Михайлова. Пере-
клад М. Талалаєвського.

Режисер — Н. Попова.

Диригенти — С. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник — Н. Барова.

Балетмейстер — Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. Уманська, засл. арт. УзРСР;
К. Великосельська. Стасі — Н. Анніко-
ва. Юліана — А. Алмазова, Н. Попова.
Едвін — Л. Уманець. Бонні — Д. Понома-
ренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов.
Феррі — Д. Волков, І. Білошенко. Воля-
пюк — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР;
О. Райданов. Ронс — В. Андреев, Г. Бас-
каков. Генерал — А. Мармур. Лакей —
С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Ліснівська, Р. Нікі-
тіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Ба-
лацький, А. Венгеров, В. Семенов.

Виставу ведуть пом. реж. Н. Арбо, Н. Бо-
ровкова.

13 січня

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст І. Рубінштейна. Переклад М. Талалаєвського.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта — К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Маріетта — С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко. Раджамі — Д. Волков, Л. Уманець, Г. Охріменко. Наполеон — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Луї Філіп — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Паркер — В. Андреев, Дева — О. Ткаченко. Директор — С. Грицюк. Ад'ютант — Г. Рибалкін. Капельдинер — С. Бондаренко. Пимпринет — О. Баскаков.

БАЛЕТ:

Танець „Східня казка“ виконують — О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Піотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. Арбо.

15 січня

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст Бонді. Переклад В. Сокола.

Постановка художнього керівника театру М. Авах.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художнє оформлення Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Микола Іванов.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

Концертмейстери: П. Кулісіч і Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Фальсакаппа — Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков. Фіорелла — Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева. П'єро — Микола Іванов. Карманьола — М. Гавриленко. Барбавана — С. Грицюк. Доміно — М. Мармур. Герцог Мантуанський — К. Райданов, Л. Уманець, Барон Кампотассо — О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Жандармський капітан — О. Райданов. Казначей — А. Аркін. Маркіза — Л. Міцнер. О. Меркова. Принцеса Гренадська — Н. Попова, Л. Романенко. Фражолетто — О. Федосов. Граф Глорія-Кассіс — І. Білошенко. Ізабела — А. Алмазова. Адольф — Г. Рибалкин.

БАЛЕТ:

Танець „розбійників“. Виконують солісти балету: В. Ліснівська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький. В. Се-

менов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія“. Виконують солісти балету: Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо та Н. Боровакова.

19 січня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад В. Сокола.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художнє оформлення С. Поффе.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. Велюкосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. Аннікова, З. Мізіненко. Містер Ікс — Д. Волков, Г. Охрименко, К. Передерніков. Гоні Шлюмбергер — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Маркіз — І. Білошенко, О. Райданов. Мішель — А. Аркін. Корбо — Н. Гавриленко. Ренар — В. Андреев. Пелікан — Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. Алмазова, Л. Романенко. Пінелі, директор цирку — С. Грицюк. Пікало — Т. Безяева. Барон — С. Бондаренко. Гість — А. Мармур.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Пітрович.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.

Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 04530. Друкарня „Мистецтво“. Харків, Пушкінська, 44. Зам. 1. Тираж 2000

Ціна 2 крб.

Надежно, выгодно, удобно

Сберегательная книжка
сберегательной кассе
сберегают деньги

сберегательные кассы:

ПРИНИМАЮТ
Вклады и
ВЫДАЮТ
их по первому
требованию
вкладчиков;

СТРОГО
Соблюдают тайну
вкладов;
УПЛАЧИВАЮТ
вкладчикам
доход по вкладам

Харьковское гор. управление
гострудсберкас и госкредита